

Sygn. akt II Cz 708/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kobus

Sędziowie: SO Maria Kołcz

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2014 r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym

zażalenia uczestnika postępowania egzekucyjnego (...) spółki z o.o. w D. na postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 3 kwietnia 2014r., sygn. akt I Co 1700/13 o oddaleniu jego skargi na postanowienie z 20 listopada 2013r. oddalające wniosek o umorzenie egzekucji w sprawie Km 896/03 z wniosku wierzyciela (...) (...) w W. przeciwko dłużnikom D. C., K. W. i D. W.

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił skargę (...) spółki z o.o. w D. na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie W. S. z 20 listopada 2013r. odmawiające umorzenia postępowania egzekucyjnego wobec majątku spółki (...) w postaci samochodu A. (...), o nr rej. (...); T. (...), o nr rej. (...); A. (...), o nr rej. (...); L. (...) o nr rej. (...), notebooka T., kompletu ogrodowego i 9 psów.

W uzasadnieniu wskazał, że nie zaistniały przesłanki do umorzenia postępowania co do zajętych ruchomości na podstawie przepisów art. 825 § 1 pkt 3 kpc, art. 824 § 1 pkt 2 kpc oraz art. 5 ust. 6 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy.

Zgodnie z art. 824 § 1 pkt 2 kpc postępowanie umarza się, gdy egzekucja ze względu na jej przedmiot lub osobę dłużnika jest niedopuszczalna. Ma to miejsce wówczas, gdy egzekucję skierowano do przedmiotu lub prawa, które nie podlegają egzekucji na podstawie przepisów kpc i kodeksu pracy oraz jeżeli dłużnik ponosi odpowiedzialność z określonych przedmiotów albo do wysokości ich wartości a egzekucja została skierowana do innych przedmiotów albo w celu wyegzekwowania świadczeń przekraczających wartość rzeczy, do wysokości której dłużnik ponosi odpowiedzialność z określonych przedmiotów albo do wysokości ich wartości a egzekucja została skierowana do innych przedmiotów albo w celu wyegzekwowania świadczeń przekraczających wartość rzeczy, do wysokości której, dłużnik ponosi odpowiedzialność.

Natomiast zgodnie z art. 825 pkt 3 kpc osoba trzecia może złożyć wniosek o umorzenie egzekucji, gdy wbrew unormowaniu art. 845 § 2 kpc zajęto przedmioty będące w jej władaniu, jeśli osoba ta nie wyraziła na to zgody i sprzeciwiła się prowadzeniu egzekucji. Jednak wniosku takiego nie może złożyć, gdy należące do niej przedmioty znajdowały się we władaniu dłużnika.

W rozpoznawanej sprawie żadna z tych sytuacji nie zachodzi. Ponadto skarżąca nie wskazała na czym miałyby polegać niezastosowanie art. 5 ust 6 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. dla postępowania egzekucyjnego w zakresie

zajętych ruchomości należących do spółki (...) i odmowy umorzenia postępowania, gdyż żadna z podstaw umorzenia wskazywana przez nią ani art. 845 § 2 kpc nie zostały wymienioną ustawą zmienione.

W zażaleniu na powyższe postanowienie uczestnik postępowania wniósł o jego uchylenie a także o uchylenie wcześniej wydanego postanowienia Komornika z 20 listopada 2013r. i nakazanie komornikowi umorzenia postępowania egzekucyjnego co do składników majątku skarżącego.

Zarzucał, że postanowienie to zostało wydane z rażącym naruszeniem art. 825 pkt. 3 kpc oraz art. 824 § 1 pkt. 2 kpc przy błędnej wykładni art. 845 § 2 kpc, jak również podstawowym błędem w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że zajęte przez Komornika przedmioty nie były w jego władaniu, ale dłużnika (choć nie wskazano którego) co spowodowało niewłaściwą ocenę prawną istniejącego stanu faktycznego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Uczestnik postępowania (...) spółki z o.o. w D. złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego, co do ruchomości zajętych przez komornika w dniach 14 czerwca 2013r. i 18 czerwca 2013r. szczegółowo wymienionych w tym wniosku podnosząc, że ruchomości te znajdowały się w jego władaniu i stanowią jego własność. Komornik postanowieniem z dnia 20 listopada 2013r. odmówił umorzenia postępowania a Sąd Rejonowy skargę uczestnika na to postanowienie oddalił.

Skarżący jako podstawę umorzenia postępowania wskazuje w zażaleniu przepisy art. 824 § 1 pkt 2 kpc i art. 825 pkt 3 kpc w zw. z art. 845 § 2 kpc i zarzuca, że zaskarżone postanowienie narusza te przepisy. Jednakże z tymi zarzutami nie można się zgodzić.

Podstawą umorzenia egzekucji wymienioną w art. 824 § 1 pkt. 2 kpc jest niedopuszczalność egzekucji ze względu na jej przedmiot lub osobę dłużnika. Egzekucja jest niedopuszczalna gdy skierowano ją do przedmiotu lub prawa, które nie podlegają egzekucji na podstawie przepisów art. 829-839 kpc, art. 1060 § 2 kpc, art. 1061 § 1 kpc i art. 1115 § 3 i 4 kpc oraz wydanych na ich podstawie przepisów wykonawczych, jak również art. 87 i następnych kodeksu pracy. Nadto, gdy sąd prawomocnie zwolni dany przedmiot od egzekucji lub jeśli dłużnik ponosi odpowiedzialność z określonych przedmiotów albo do wysokości ich wartości (art. 836 kpc i art. 837 kpc) a egzekucja została skierowana do innych przedmiotów albo ma na celu wyegzekwowanie świadczeń przekraczających wartość rzeczy do wysokości której, dłużnik ponosi odpowiedzialność.

Zajęte przez komornika ruchomości nie należą do żadnej z wymienionych wyżej kategorii rzeczy (przedmiotów), więc nie było możliwości umorzenia egzekucji na podstawie tego przepisu.

Z kolei niedopuszczalność egzekucji ze względu na osobę dłużnika zachodzi w stosunki do osób korzystających z immunitetu egzekucyjnego na mocy art. 1115 § 1 i 2 kpc.

(...) Spółka z o.o. w D. nie jest dłużnikiem w sprawie egzekucyjnej Km 896/03 ani nie korzysta z immunitetu egzekucyjnego o którym mowa wyżej.

W sprawie nie zachodzą też przesłanki do umorzenia egzekucji zgodnie z art. 825 pkt 3 kpc, który stanowi, że organ egzekucyjny umorzy postępowanie jeżeli egzekucje skierowano przeciwko osobie, która według klauzuli wykonalności nie jest dłużnikiem i która sprzeciwia się prowadzeniu egzekucji.

Powyższy przepis pozostaje w związku z art. 845 § 2 kpc który pozwala dokonać zajęcia ruchomości dłużnika będących w jego władaniu, bądź we władaniu samego wierzyciela, który do nich skierował egzekucję. Ruchomości dłużnika będące we władaniu osoby trzeciej można zająć tylko wówczas, gdy ta osoba zgodzi się na ich zajęcie albo przyznaje, że stanowią one jej własność.

Natomiast osoba trzecia może wnosić o umorzenie egzekucji tylko wówczas gdy zajęto przedmioty będące w jej władaniu, jeśli nie wyraziła na to zgody i sprzeciwiła się prowadzeniu egzekucji. Jeżeli jednak należące do niej przedmioty znajdowały się we władaniu dłużnika nie może złożyć takiego wniosku, bowiem nie wszczęto egzekucji przeciwko niej, tylko przeciwko dłużnikowi.

Osobie trzeciej służy wówczas jedynie powództwo o zwolnienie spod egzekucji w trybie art. 841 kpc, jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy.

Tymczasem w przedmiotowej sprawie: samochody A. (...), o nr rej. (...); T. (...), o nr rej. (...), notebook T., komplet ogrodowy zostały zajęte w obecności dłużniczki D. W. na terenie nieruchomości dłużników (jej i K. W.) w D. przy ulicy (...), zaś samochody A. (...), o nr rej. (...); L. (...) o nr rej. (...) wprowadzono w siedzibie spółki (...) przy. ul. (...) ale wówczas gdy były we władaniu dłużników D. C. i K. W. co wynika z treści protokołu zajęcia ruchomości z 18 czerwca 2013r. (dłużnicy odmówili podpisania protokołu) znajdującego się na k. 152-155 akt egzekucyjnych Km 896/03.

Zatem nawet jeśli zajęte pojazdy stanowią własność skarżącego, co wynika z kserokopii dowodów rejestracyjnych, to jeśli w chwili ich zajęcia były we władaniu dłużników a skarżący nie wystąpił z powództwem przeciwegzekucyjnym, to obecnie nie może się domagać umorzenia postępowania co do tych przedmiotów twierdząc, że nie musiał korzystać z takiego środka ochrony.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie z mocy art. 285 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 kpc i art. 13 § 2 kpc.